Rıza Olmadan Evlat Edinme

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 2. Hukuk Dairesi	16.06.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/4172	2026/6723	TMK 305, TMK 309, TMK 310, TMK 311, TMK 312

ÖZET

Çocuğa doğumundan beri bakanların evlat edinme davasında, annenin rızasını geri çekmesi gerekçesiyle verilen ret kararı bozuldu. Daire, iki ebeveynin de özen yükümlülüğünü yerine getirmediğini, TMK 311/2 uyarınca rızalarının aranmayacağını ve çocuğun üstün yararının öncelikli olduğunu vurguladı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/anne-rizasi-aranmadan-evlat-edinme-ozen-yukumlulugu-2026-6723/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2026/4172 E. , 2026/6723 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/2326 E., 2025/3400 K.

DAVA TÜRÜ : Evlat Edinme - Ana ve Baba Rızasının Aranmaması

İLK DERECE MAHKEMESİ : Antalya 12. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2023/553 E., 2025/207 K.

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davacılar vekili tarafından davanın reddi yönünden temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

Taraflar arasındaki evlat edinme davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince; annenin dava açılış tarihinden bir gün sonra 12.07.2023 tarihinde çocuğun evlat edinmesine açık muvafakatinin bulunduğuna dair evrak imzaladığı, 07.08.2023 tarihinde savcılığa başvurarak çocuğun kaçırılmasına ilişkin şikayette bulunduğu, 18.09.2023 tarihli cevap dilekçesi ile de çocuğun evlat edinilmesine rızasının bulunmadığını bildirdiği, her ne kadar davalı babanın küçüğe karşı özen yükümlülüğünü yeterince yerine getirmediği konusunda mahkemece vicdani kanaat oluşmuş ise de davalı annenin yargılama süresince çocuğun evlat edinilmesine rızasının bulunmadığını bildirdiğinin anlaşıldığı gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiştir.

Kararın davacılar vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir. Bölge Adliye Mahkemesi kararı, davacılar vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Dava, ana baba rızası aranmaksızın evlat edinme davasıdır.

Dosyanın incelenmesinde davalılar ... ve ...'ın evlilik dışı ilişkisinden davaya konu küçük ...'ın 21.01.2014 tarihinde dünyaya geldiği, tanık beyanlarına göre; çocuğa doğduğundan beri davacıların baktığı, annenin kolluğa verdiği 07.08.2023 tarihli ifadesinden de; kadının çocuğu 7 yıl önce davacılara verdiği ve çocuğun genelde orada kaldığının anne tarafından da kabul edildiği, çocuğun sosyal hizmet uzmanıyla yaptığı görüşmede; gerçek anne ve babasının davacılar olduğunu, davalı annesinin yanına gittiğinde anne ve üvey babasının kendisini darp ettiğini, ağzına tükürdüklerini, kendisine eziyet ettiklerini belirttiği, davacılar tanıklarının anlatımından annenin zaman zaman çocuğu yanına aldığını ancak davacılara geri döndüğünde çocuğun vücudunda morluklar olduğunu, hep kilo vermiş şekilde döndüğünü, bakımsız kaldığını beyan ettikleri, biyolojik babanın çocukla hiç bir irtibat kurmadığı belirli olup ve annenin de çocuğu aldığı kısa sürelerde ona şiddet uyguladığı bu şekilde her iki ebeveynin de velayet görevlerini özenle yerine getirmedikleri anlaşılmaktadır. Mahkeme tarafından alınan 15.11.2023 tarihli sosyal inceleme raporunda da belirtildiği üzere; davacıların, çocuğun küçük yaşlarından beri davaya konu çocukla birlikte yaşadıkları, çocukla yakından ilgilendikleri, çocuğun ihtiyaçlarına karşı duyarlı oldukları ve sorumlu davrandıkları, bakım ve sorumluluğunu üstlenebildikleri, çocuk ile iletişimlerinin iyi ve paylaşıma dayalı olduğu, davacılar ve çocuk arasında ebeveyn- çocuk bağı ve ilişkisinin kurulduğu, çocuğu evlat edinmek için psikososyal ve ekonomik yeterliliklerinin olduğu anlaşılmış olup davaya konu çocuğu evlat edinmeleri için gereken şartları taşıdıkları görülmüştür.

Evlat edinmeye karar verilirken ve diğer bütün şartlar değerlendirilirken öncelikle dikkat edilmesi gereken hususun, küçüğün evlat edinilmesinin küçüğün üstün yararına uygun olup olmaması olduğu, doktrinde de çocuğun üstün yararına uygun olmasının evlat edinmenin en önemli şartı olduğu, evlat edinme işleminin olmazsa olmazı (condictio sine qua non) olduğunun vurgulandığı, başka bir deyişle evlat edinmenin, çocuğun yararı koşuluyla doğrudan bağlantılı olduğu, “Çocuğun Yararı” ilkesinin birincil ve en üst ilke olarak kabul edildiği, Kanun koyucunun da aynı görüşü benimsediği, TMK’nın 305/2 nci maddesinde evlat edinmenin “her hâlde” küçüğün yararına bulunması gerektiğini vurgulamasından da anlaşıldığı hususları bir arada değerlendirildiğinde evlat edinme davalarında korunması gereken öncelikli kişinin evlat edinilmesine karar verilecek olan küçük olduğuna göre Küçük ...'ın davacılar tarafından evlat edinilmesi talebi yönünden küçüğe

karşı özen yükümlülüğünü (TMK m. 311/2) yeterince yerine getirmeyen davalılar anne ve babanın rızasının aranmamasına, evlat edinmeye ilişkin yasal şartların gerçekleştiği gözetilerek davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken yanılgılı değerlendirmelerle yazılı gerekçe ile davanın reddine karar verilmiş olması doğru görülmemiş, kararın bu nedenle bozulmasına karar verilmesi gerekmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeple;

1.Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2.İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde temyiz edene iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

16.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.